

[Birthe Nielsen]

stemte heller ikke for loven. Det, vi frygtede, er det, der er ved at ske i dag, nemlig de tiltag, der har været igennem de senere år især fra borgerlig side.

Med dette forslag viser det konservative folkeparti klart og tydeligt, at der nu skal skæres ind til benet. De mennesker, der i dag skal rammes, er de mennesker, der har det største behov. Men det er for så vidt ikke et forslag, der er værd at ofre mange ord på. Det er lige så asocialt som venstres forslag, som vi har behandlet tidligere i dag, og nu kommer der efter dette forslag yderligere et forslag fra fremskridtspartiet.

Forslaget er et groft forsøg på at skære hårdt ned på bistand til de mennesker, der virkelig har behov for hjælp, for nu skal de mennesker, der er kommet i sociale vanskeligheder, virkelig mærke krisen. De skal nemlig, hvis de ikke kan få anvist arbejde, hvad der er meget svært i dag med den store arbejdsløshed, efter 6 måneder på varig hjælp eller det, jeg vil kalde fattighjælp. Det, de konservative ønsker med dette forslag, er at skruer de sociale tilstande tilbage til før 1930rnes niveau, når det drejer sig om mennesker, der har været syge mere end 6 måneder.

Ganske vist peges der i lovforslaget på, at der i løbet af de første 12 måneder tilbydes en relevant revalideringsmæssig støtte. Der vil jeg godt spørge hr. Palle Simonsen, hvilken revalidering han tænker på. Mig bekendt eksisterer der ikke noget revalideringsapparat i de danske kommuner eller amter i dag, der kan påtage sig en sådan opgave. Hvordan har hr. Palle Simonsen tænkt sig at løse denne opgave? Hvad er der sat af penge til det? Det viser sig med hensyn til mange af de unge arbejdsløse med de beskæftigelsesprojekter, der er sat i gang, at selv om man vil give arbejdsgiverne tilskud, er det ikke lykkedes at få de unge i arbejde. Hvilke midler mener hr. Palle Simonsen der skal stilles til rådighed for kommuner og amter til dette formål? Er hr. Palle Simonsen så naiv at tro, at det private arbejdsmarked vil modtage disse mennesker? Vi ved, hvor svært det er, som jeg sagde før, at få de private arbejdsgivere til at beskæftige de unge, til trods for at de kan få tilskud fra det offentlige.

Nej, det er bluff. Det, de konservative ønsker med dette forslag, er at sætte mennesker på fattighjælp efter 6 måneder. Man snakker

om en sikringsmæssig ydelse, men taler i virkeligheden om en fattigdomsydelse efter 6 måneder.

Punkt 5 i forslaget taler om det tilfælde, at en person er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid, huslejeboykot eller forhold, som må sidestilles hermed. Hvad mener hr. Palle Simonsen med »sidestilles hermed«? Her blander man en sociallovgivning, som er neutral, ind i en arbejdskonflikt og vil kriminalisere mennesker, der har brug for social bistand. Det er den helt sorte reaktion og en arbejdsgiverpolitik, der er i strid med selv Steinckes socialreform i 1930erne. Det er efterhånden ved at udarte til en klassekamp, hvor de bistandssøgende er helt retsløse. Det er de perspektiver, vi kan se i dag, og som er fuldstændig uanstændige.

Men ikke nok med det. I punkt 6 og 7 strammer man grebet om dem, der i dag har mulighed for at få uddannelsesstøtte via revalidering. De svageste i samfundet, de enlige mødre, vil hr. Palle Simonsen også til livs. Det er korrekt, som socialministeren sagde før, at man ikke får så meget, som hr. Palle Simonsen åbenbart tror. Jeg tror, hr. Palle Simonsen er galt orienteret, hvis han ikke er klar over, at så velbeslædede eller så rundhåndede er de danske kommuner ikke, at de giver de bistandssøgende så meget hjælp.

Man siger i forslagens punkt 7, at der skal laves pantesikring i klientens ejendele, og at ydelserne skal tilbagebetales og opfattes på linje med andre lån. Skal kommunerne nu omdannes til banker og til at tjene på menneskers elendighed? Så vil det skæppe godt i de danske kommunekasser. Ja, det bliver hårde tider for de danske lønmodtagere, hvis de skulle være så uheldige at blive arbejdsløse eller syge, for med dette forslag ønsker de konservative virkelig at føre den mest behårdede arbejdsgiverpolitik inden for dansk sociallovgivning nogen sinde.

Der er et lille citat, jeg godt vil have lov at komme med her:

»Lykken må visne ved tryglen om brød.«

Det sang de første organiserede arbejdere i 1872. Den behårdede kurs, der er lagt op til, er et fundamentalt brud med hele bistandslovens intentioner. Jeg vil godt spørge i denne forbindelse, om socialdemokratiet virkelig vil samarbejde med et parti med sådanne synspunkter, som det konservative folkeparti har